

239/2018.

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind punerea în acord a prevederilor Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, cu deciziile Curții Constituționale, Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, precum și a Deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului

Analizând propunerea legislativă privind punerea în acord a prevederilor Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, cu deciziile Curții Constituționale, Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, precum și a Deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului (b185/18.04.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1835/19.04.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D392/19.04.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, în scopul punerii de acord a dispozițiilor acestuia cu unele decizii ale Curții Constituționale prin care au fost admise excepții de neconstituționalitate, decizii care sunt expres menționate în Expunerea de motive.

De asemenea, prin proiect se dorește transpunerea unor directive ale Uniunii Europene, ținându-se cont și de deciziile în materie ale Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că prin avizul pe care îl emite Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Menționăm că în cadrul unor articole succesive publicate în mai multe numere ale revistei Consiliului Legislativ, acesta a făcut inventarul tuturor dispozițiilor din codurile penale declarate neconstituționale de Curtea Constituțională.

În acest context, menționăm că, dacă în decursul desfășurării procedurii legislative vor mai fi publicate decizii de admitere a neconstituționalității unor elemente de structură din Codul de procedură penală, ar fi indicat să se intervină și asupra respectivelor elemente pentru a fi puse în acord cu prevederile constituționale.

4. Semnalăm că, în prezent, se află în dezbateră Parlamentului mai multe proiecte care prevăd intervenții asupra Codului de procedură penală ca urmare a admiterii unor excepții de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională sau în vederea asigurării transpunerii unor directive ale Uniunii Europene.

În acest sens, exemplificăm proiectele de lege pentru care au fost emise Avizele nr.383 din 25.05.2017, nr.651 din 10.08.2017, precum și nr.946 din 9.11.2017.

Ca urmare, în vederea sistematizării legislației și promovării unor soluții unitare și coerente, recomandăm dezbateră concomitentă a acestor proiecte și adoptarea unui singur act normativ.

5. Deoarece proiectul conține modificări numeroase, dintre care o serie de soluții legislative cu caracter de noutate, considerăm că se

impune un examen mai aprofundat al acestora, eventual fiind necesar a fi întocmite studii de impact al acestor măsuri, în care să fie precizate și efectele pe care le vor produce noile reglementări, raportat și la restul dispozițiilor asupra cărora nu se intervine, dar și la realitățile existente în cadrul sistemului judiciar românesc, mai ales în ceea ce privește durata lungă de timp necesară finalizării definitive a unui proces penal.

Precizăm și faptul că prezentul proiect face parte dintr-un pachet legislativ mai amplu care cuprinde și proiectele de modificare a Codului penal și a Codului de procedură civilă, aflate și ele în avizare la Consiliul Legislativ.

6. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, proiectul intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate Spațiului de libertate, securitate și justiție, integrate segmentului legislativ – Cooperarea polițienească și judiciară în materie penală și vamală, sectorul – Cooperare judiciară în materie penală.

În raport cu obiectul specific de reglementare, la nivelul dreptului european derivat, prezintă incidență directă dispozițiile Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, prevederi care, potrivit art.288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), trebuie transpuse cu caracter integral la nivelul legislației naționale de profil, îndeplinindu-se astfel angajamentele asumate de România prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr.157/2005.

Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale a fost adoptată pe coordonatele întăririi în spațiul european a măsurilor necesare, apte să asigure o aplicare uniformă și efectivă a prezumției de nevinovăție în spațiul Uniunii Europene, în contextul evoluției continue a legislației europene în domeniul apărării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor europeni.

Precizăm că prezumția de nevinovăție și dreptul la un proces echitabil, așa după cum se arată și în considerentele directivei, sunt

consacrate în articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), în articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și respectiv, în articolul 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului de la nivelul ONU.

În acest plan, menționăm și faptul că Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție. În conformitate cu concluziile președinției Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, s-a stabilit principiul conform căruia, consolidarea recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a altor decizii judiciare și apropierea necesară a legislației ar facilita cooperarea între autoritățile competente și protecția judiciară a drepturilor individuale. Din acest motiv, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare în materie civilă și penală în cadrul Uniunii.

Conform Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii se întemeiază pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a altor decizii judiciare. Transpunerea în practică a acestui principiu se bazează pe premisa că fiecare stat membru are încredere în sistemele de justiție penală ale celorlalte state membre. Întinderea principiului recunoașterii reciproce depinde de o serie de parametri, care includ mecanisme de protecție a drepturilor persoanelor suspectate și acuzate și standarde comune minimale, necesare pentru a se facilita aplicarea acestui principiu.

Aceleași considerente introductive fac referire la faptul că directiva ar trebui să se aplice persoanelor fizice care sunt suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale. Aceasta ar trebui să se aplice din momentul în care o persoană este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni sau a unei presupuse infracțiuni și, prin urmare, chiar înainte ca persoana respectivă să fie informată de către autoritățile competente ale unui stat membru, prin notificare oficială sau în alt mod, cu privire la faptul că este suspectată sau acuzată.

Totodată, prevederile sale ar trebui să se aplice în toate fazele procedurilor penale, până când hotărârea prin care se stabilește vinovăția sau nevinovăția persoanei suspectate sau acuzate de săvârșirea infracțiunii rămâne definitivă.

Din această perspectivă, după cum se menționează și de către inițiatori în cuprinsul Expunerii de motive, transpunerea prevederilor Directivei (UE) 2016/343 se integrează pe coordonatele îndeplinirii angajamentelor ce revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, promovarea și adoptarea proiectului impunându-se cu atât mai mult cu cât termenul limită de transpunere a directivei, respectiv data de 01.04.2018, conform art.14 din directivă, a fost depășit.

Din analiza comparativă întreprinsă asupra propunerii legislative, în absența Tabelului de concordanță, ce ar fi trebuit să însoțească proiectul, în raport cu prevederile de ansamblu, ale Directivei (UE) 2016/343, vizate a fi transpuse la nivelul legislației naționale, rezultă că au fost avute în vedere normele aferente problematicii asigurării respectării prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, referitoare la dreptul de a se prezuma nevinovăția persoanei până la pronunțarea unei hotărâri definitive, dreptul de a nu se autoincrimina, dreptul de a păstra tăcerea, dreptul de a fi prezent la propriul proces.

Totodată, s-au avut în vedere prevederile Directivei (UE) 2016/343 privitoare la referirile publice la vinovăție, la sarcina probei, la prezentarea persoanelor suspectate și acuzate, reguli și principii care determină o serie de obligații corelative în sarcina autorităților statului.

Nu în ultimul rând, demersul legislativ și-a mai propus și corectarea procesului de transpunere a prevederilor Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.

7. În ceea ce privește **Expunerea de motive** constatăm modul neunitar în care sunt menționate directivele Uniunii Europene. Astfel, ca exemplu, se folosesc alternativ sintagmele „Directivei (UE) 2016/343”, „Directivei nr.343/2016” sau „Directivei 343/2016”. Se impune folosirea aceleiași terminologii în acord cu denumirea corectă a respectivei directive.

De asemenea, semnalăm că în Expunerea de motive sunt detaliate, pentru fiecare caz în parte, în ordinea articolelor din Codul de procedură penală, toate intervențiile legislative aduse prin prezentul proiect, cu excepția intervențiilor aduse asupra **art.290 și 348 alin.(2)**.

Semnalăm și o contradicție între cele precizate în Expunerea de motive în cazul intervenției asupra art.172, deoarece la ultimul paragraf de la pagina 18 se prezintă explicații în ceea ce privește necesitatea modificării alin.(9) al acestui articol, intervenție care nu se regăsește în proiect, unde se prevede introducerea alin.(9¹).

La pagina 2, constatăm faptul că printre deciziile Curții Constituționale care stau la baza intervențiilor propuse este menționată și Decizia nr.33/2018, deși aceasta nu se referă la Codul de procedură penală, ci la un control anterior promulgării Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară. Este de analizat dacă nu a fost avută în vedere Decizia Curții Constituționale nr.22/2018.

O altă decizie invocată în mod greșit este Decizia nr.21/2017, care se regăsește la pagina 24, atunci când se prezintă explicațiile pentru modificarea alin.(11) și (12) ale art.352, corect fiind Decizia nr.21/2018.

Ca urmare, este necesară reanalizarea și reformularea Expunerii de motive, cu reverificarea menționării tuturor deciziilor Curții Constituționale invocate, luând în considerare și exemplele de mai sus.

8. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă și al redactării, ca **observație de ordin general**, constatăm scrierea lipită a numeroși termeni, cum ar fi, de exemplu, „deconfidențialitate” din cadrul normei propuse pentru alin.(7) al art.10, sau normele propuse la pct.35 ca noi alineate ale art.145, unde regăsim numeroase cuvinte legate: „i-afost”, „înexecutare”, „cadrulcăreia”, „sauconfirmat”, „dedrepturi” și alte multe asemenea.

Tot ca o observație de ordin general, precizăm că **părțile dispozitive ale punctelor art.I** trebuie reformulate conform următoarelor modele:

„Articolul ... se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„Denumirea marginală și articolul ... se modifică și vor avea următorul cuprins”

„Alineatul (...) al articolului .. se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„La articolul ... alineatul (...), litera ...) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„.... La articolul ..., alineatul (...) punctul ..., literele ...) și ...) se modifică și vor avea următorul cuprins:”

„La articolul ..., litera ..) se modifică și va avea următorul cuprins:”;

„La articolul ... punctul ... literele ...) și ...) se modifică și vor avea următorul cuprins”.

„Alineatul (...) al articolului .. se abrogă.”;

„După alineatul (...) al articolului ... se introduce un nou alineat, alin.(...), cu următorul cuprins:”;

„La articolul ... alineatul (...), după litera ...) se introduce o nouă literă, lit. ...), cu următorul cuprins:”;

„La articolul ..., după litera ...) se introduce o nouă literă, lit. ...), cu următorul cuprins:”.

9. Având în vedere că prin proiect se propun mai multe intervenții asupra Codului de procedură penală, nu doar cele referitoare la transpunerea unor directive sau la asigurarea punerii de acord cu deciziile Curții Constituționale, având în vedere și practica legislativă în domeniu, apreciem că în **titlu** nu trebuie prezentate explicații în ceea ce privește cauzele care au determinat aceste intervenții.

Ca urmare, este necesară reformularea **titlului**, care ar trebui să se refere doar la aspectul modificării și completării Codului de procedură penală, astfel:

„Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală”

10. La **pct.2**, soluțiile legislative cuprinse în normele propuse pentru art.4 alin.(3) trebuie reanalizate, atât în raport cu dispozițiile art.53 coroborat cu art.30 și 31 din Constituție, precum și în raport cu prevederile Directivei (UE) 2016/343.

În primul rând, este de analizat dacă restrângerea dreptului la liberă exprimare (consacrat de art.31 din Constituție) poate fi considerată „proporțională cu situația care a determinat-o”, astfel cum impune art.53 din Legea fundamentală. Avem în vedere faptul că norma propusă pentru alin.(3) instituie o interdicție absolută privind comunicarea publică de informații referitoare la fapte și persoane în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedura de cameră preliminară. Această interdicție nu vizează doar autoritățile publice, ci și orice alte persoane fizice și juridice, incluzând deci atât făptuitorul, cât și victima infracțiunii. În plus, potrivit textului, în măsura în care s-a început urmărirea penală, nu s-ar putea prezenta public nici

informații obiective referitoare la săvârșirea unei fapte, deși din text nu reiese de unde ar putea să fie cunoscută începerea urmăririi penale cu privire la acea faptă.

Pe de altă parte, trebuie precizat că Directiva (UE) 2016/343 nu se referă la interzicerea difuzării de declarații sau informații publice referitoare la fapte sau cauzele penale, ci doar la **interzicerea prezentării drept vinovată** a persoanei suspectate sau acuzate.

Este adevărat că alin.(4), propus prin proiect, instituie o excepție de la interdicția absolută referitoare la comunicări și declarații publice prevăzută la alin.(3), însă aceasta se referă exclusiv la autoritățile judiciare și este supusă unor condiții care excedează cadrul constituțional. Avem în vedere faptul că norma privind instituirea condiției ca interesul public care justifică furnizarea datelor să fie **prevăzut de lege** nu este în acord cu dispozițiile art.31 din Constituție, care consacră dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, fără a impune condiția ca interesul public să fie „prevăzut de lege”.

11. La art.4 alin.(6), astfel cum este propus la **pct.2**, semnalăm că expresia „prezentarea publică a persoanelor ... afectate de alte modalități” nu este suficient de clară și trebuie reformulată.

12. La **pct.3**, la norma propusă pentru alin.(2) al art.8, pentru o exprimare adecvată, recomandăm reformularea sintagmei „**Repartizarea** tuturor cauzelor ... se **repartizează** aleatoriu”.

Totodată, este de analizat dacă repartizarea aleatorie a cauzelor este compatibilă cu specificul activității procurorilor.

Cu toate acestea, precizăm că, prin natura lor, aceste norme fac obiectul de reglementare al Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, unde sunt și reglementate actualmente.

13. La **pct.4**, pentru asigurarea unei reglementări complete, sugerăm să se reanalizeze soluția privind prevederea posibilității punerii la dispoziție sau a comunicării respectivelor materiale **exclusiv** în formă electronică.

14. Având în vedere că norma propusă la **pct.6** pentru art.10 alin.(5) face referire la principiul egalității de arme, principiu dezvoltat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului ca element al noțiunii mai largi de *proces echitabil*¹, este de analizat dacă nu ar fi indicat ca semnificația acestei noțiuni să fie dezvoltată în cuprinsul

---

¹ Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, vol.I*, Ed.C.H.Beck, București, 2005, p.507.

art.8, care consacră principiul caracterului echitabil și termenul rezonabil al procesului penal.

15. La **pct.7**, semnalăm că norma propusă pentru alin.(5¹), care se referă la drepturile prevăzute de art.10, ar trebui să constituie ultimul alineat al articolului, având în vedere că și normele propuse pentru alin.(7) și (8) se referă tot la drepturi.

16. La **pct.8**, semnalăm că norma propusă pentru art.10 alin.(8) nu se integrează tematic în obiectul de reglementare al art.10. Precizăm că dreptul la interpret este consacrat la art.12, astfel încât este de analizat dacă nu se impune o intervenție legislativă asupra acestei din urmă norme.

17. La **pct.9**, întrucât introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente se face la cererea părții civile, semnalăm că soluția legislativă propusă pentru art.21 alin.(1), ar trebui să aibă în vedere și faptul că, potrivit art.20 alin.(1), persoana vătămată se poate constitui parte civilă în procesul penal până la începerea cercetării judecătorești, moment ulterior celui stabilit prin norma propusă prin proiect. Menționăm că o eventuală modificarea a termenului prevăzut la art.20 alin.(1) impune și modificarea art.374 alin.(3) teza finală.

18. La **pct.10**, întrucât se propune modificarea în întregime a art.31, este necesar să se redea și denumirea marginală a acestuia, norma urmând a fi identificată prin abrevierea „Art.31.”. Observația este valabilă pentru **toate situațiile similare** din cuprinsul proiectului, în care articolele se modifică în întregime.

19. La art.40 alin.(4¹), astfel cum este propus la **pct.11**, expresia „de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești, în materie penală” trebuie eliminată ca superfluă.

20. La **pct.12**, precizăm că ultima normă a art.47 trebuie marcată ca alin.(3).

21. La **pct.15**, sugerăm eliminarea din finalul normei propuse pentru art.70 alin.(4) a expresiei „care este supusă căii de atac”, ca superfluă, întrucât dispozițiile alin.(5¹) și (5²) sunt incidente și în lipsa acesteia.

22. La **pct.16**, pentru o mai bună sistematizare a normelor, dispozițiile propuse ar trebui prevăzute după alin.(4), urmând a fi marcate ca alin.(4¹) și (4²) și nu după alin.(5), așa cum este propus prin proiect.

23. La **pct.17**, este de apreciat în ce măsură o curte de apel își poate exercita competențele asupra unor instanțe care nu se află în circumscripția sa.

24. La **pct. 18**, semnalăm că deși în partea dispozitivă se prevede introducerea a două litere, în realitate se introduce una singură.

Pe de altă parte, precizăm că ultimele două teze din textul propus pentru lit.b¹) nu se pot încadra într-o enumerare, ci ar trebui prevăzute într-un alineat distinct.

Ca urmare, sugerăm reanalizarea și reformularea acestui punct.

Sub rezerva acestei observații, la teza a doua a normei propuse pentru lit.b¹), semnalăm că din redactare rezultă că textul se referă la absența procesului-verbal. Este necesară reanalizarea și reformularea corespunzătoare a textului.

25. La **pct.19**, este necesară reanalizarea normei propuse pentru art.91 alin.(2¹), întrucât, în actuala redactare, acesta poate conduce la exercitarea abuzivă a respectivului drept de către inculpat, prelungindu-se astfel în mod artificial durata procesului penal.

26. La **pct.20**, referitor la norma propusă pentru art.92 alin.(2), semnalăm că, indicarea datelor de identitate a persoanei care urmează a fi audiată nu poate fi realizată în cazul în care aceasta are calitatea de martor protejat, astfel încât textul trebuie reanalizat sub acest aspect. Pe de altă parte, semnalăm că noțiunea de „persoană amenințată sau protejată” nu este consacrată de Codul de procedură penală, astfel încât aceasta trebuie reanalizată și reformulată în mod corespunzător.

27. La **pct.21**, semnalăm că din norma propusă pentru art.94 alin.(4) nu rezultă care anume „dată a solicitării” este avută în vedere de text.

La alin.(7), expresia „judecarea ... nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării” trebuie reformulată, întrucât nu este suficient de clară. Eventual, norma ar putea prevedea că judecata nu poate începe decât după ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de text.

28. La **pct.23**, teza a doua a normei propuse pentru art.99 alin.(2) trebuie reanalizată, întrucât aplicarea principiului *in dubio pro reo* este deja consacrată în cuprinsul art.4 alin.(2). În plus, nu se înțelege cui anume ar mai putea profita dubiul cu privire la vinovăția suspectului sau inculpatului, astfel încât să fie nevoie de precizarea că dubiul îi **profită exclusiv** acestuia.

29. La **pct.24**, precizăm că **alin.(5)** al art.102 a fost abrogat prin Legea nr.255/2013, astfel încât nu se mai poate propune modificarea acestuia. Prin urmare, proiectul trebuie să prevadă introducerea normei propuse pentru alin.(5) ca un nou alineat al art.102, marcat fie ca alin.(4¹), fie ca alin.(6).

30. La **pct.26**, referitor la normele propuse pentru art.103 alin.(4) și (5), semnalăm că acestea nu se încadrează în obiectul de reglementare al art.103 - aprecierea probelor.

Referitor la norma propusă pentru alin.(3), precizăm că prima teză reprezintă o reglementare paralelă în raport cu dispozițiile art.371, potrivit cărora judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței. În ceea ce privește „extinderea procesului penal în faza de judecată”, la care se face referire în teza a doua a normei propuse, precizăm că această instituție, prevăzută în Codul de procedură penală anterior (art.317 și 336), **nu mai este consacrată** de noul Cod de procedură penală.

În ceea ce privește norma propusă pentru alin.(4), soluțiile legislative preconizate ar trebui prevăzute în cuprinsul art.403, care stabilește conținutul expunerii hotărârii judecătorești.

31. La **pct.32**, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative preconizate, este de analizat dacă eliminarea din categoria mijloacelor de probă a înregistrărilor efectuate de părți, atunci când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții, precum și a oricăror alte înregistrări care nu sunt interzise de lege nu este de natură a îngreuna în mod semnificativ tragerea la răspundere a persoanelor care au săvârșit fapte penale.

32. La **pct.33**, norma propusă pentru art.143 alin.(4¹) trebuie reanalizată, întrucât instituția „completării mandatului de supraveghere”, la care se referă textul, nu este reglementată în Codul de procedură penală. Menționăm că instituția „completării mandatului” este reglementată numai de art.168 alin.(8), în ceea ce privește percheziția informatică.

Pe de altă parte, este de analizat în ce măsură ar putea fi emis un mandat de supraveghere tehnică, fie și în „completarea” celui emis anterior, în cazul infrafracțiunilor pentru care urmărirea penală nu este începută. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru normele propuse la **pct.45 și 46** pentru art.168 alin.(15¹) și, respectiv, pentru art.171¹ alin.(1).

33. La **pct.34**, la norma propusă pentru alin.(5) al art.145, pentru precizia normei de trimitere, este necesar să se menționeze alineatul din care fac parte lit.a) –c) la care se face trimitere. Întrucât alin.(4), care cuprinde respectiva enumerare, nu mai conține și alte litere, trimiterea trebuie să vizeze în întregime respectivul alineat, fără a mai fi menționate literele în discuție.

34. La **pct.35**, semnalăm faptul că există necorelări în ceea ce privește numărul de alineate care ar urma să se introducă. Astfel, dacă în partea dispozitivă se face referire la **șase** noi alineate, respectiv **alin.(6) – (12)**, care reprezintă mai exact **7** alineate, atunci când se propun normele, regăsim alin. (6) – (14). Se impune reformularea corespunzătoare a părții dispozitive.

Pe de altă parte, din cuprinsul normei propuse pentru art.145 alin.(7) trebuie eliminată expresia „respectiv de completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când măsura a fost dispusă sau confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție”, întrucât reprezintă o reglementare paralelă celei cuprinse în norma propusă pentru alin.(6).

35. La **pct.36**, la norma propusă pentru alin.(1) al art.145¹, deoarece referirea la Legea nr.51/1991 se realizează pentru prima dată, este necesară redarea titlului acestei legi și a intervențiilor legislative suferite, astfel „Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României, republicată, cu completările ulterioare”.

Referirile ulterioare la această lege se vor face fără a mai menționa titlul, fiind suficientă menționarea intervențiilor legislative suferite.

La art.145¹ alin.(2), semnalăm că în cuprinsul alin.(1) nu este utilizată noțiunea de „fapte prevăzute de Legea nr.51/1991 care afectează siguranța națională”, astfel încât este necesară corelarea textelor.

În ceea ce privește sfera infracțiunilor stabilite potrivit alin.(2), pentru asigurarea unei reglementări complete, este de apreciat dacă nu ar trebui avute în vedere, de exemplu, și infracțiunile care se înscriu în categoriile de acțiuni prevăzute de Legea nr.51/1991 în cuprinsul art.3 lit.h) - inițierea, organizarea, săvârșirea sau sprijinirea în orice mod a acțiunilor totalitariste sau extremiste de sorginte comunistă, fascistă, legionară sau de orice altă natură, rasiste, antisemite, revizioniste, separatiste care pot pune în pericol sub orice formă unitatea și integritatea teritorială a României, lit.k) - sustragerea

de armament, muniție, materii explozive sau radioactive, toxice sau biologice din unitățile autorizate să le dețină, contrabanda cu acestea, producerea, deținerea, înstrăinarea, transportul sau folosirea lor în alte condiții decât cele prevăzute de lege, precum și portul de armament sau muniție, fără drept, dacă prin acestea se pune în pericol securitatea națională, sau lit.m) - orice acțiuni sau inacțiuni care lezează interesele economice strategice ale României, cele care au ca efect periclitarea, gestionarea ilegală, degradarea ori distrugerea resurselor naturale, fondurilor forestier, cinegetic și piscicol, apelor și altor asemenea resurse, precum și monopolizarea ori blocarea accesului la acestea, cu consecințe la nivel național sau regional.

Pe de altă parte, tot la alin.(2), semnalăm faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.159/2001 **a fost abrogată, cu excepția anexei**, care nu cuprinde infracțiuni, **prin Legea nr.535/2004** privind prevenirea și combaterea terorismului. Ca urmare, este necesar să se revadă norma de trimitere la infracțiunile prevăzute de ordonanța de urgență sus-menționată.

În ceea ce privește norma din teza finală a alin.(2), precizăm că „extinderea situațiilor pentru care pot fi obținute mandate de siguranță națională” nu poate fi realizată decât prin acte normative cu putere de lege. Domeniul de reglementare al unei legi nu poate fi limitat printr-o altă lege, așa cum se prevede în proiect, ci doar prin Constituție. Menționăm că norma propusă prin proiect ar avea ca efect imposibilitatea modificării ei ulterioare, ceea ce nu poate fi acceptat. Mai mult decât atât, referirea la „pedepsirea potrivit legii” a „extinderii situațiilor pentru care pot fi obținute mandate de siguranță națională” conduce la concluzia că ar exista o infracțiune referitoare la adoptarea legilor cu nerespectarea domeniului în care acestea pot fi adoptate, deși o astfel de infracțiune nu există și nici nu este clar cum ar putea fi incriminată. Avem în vedere faptul că adoptarea legilor și a actelor normative cu putere de lege intră în competența exclusivă a Parlamentului și, respectiv, a Guvernului, autorități publice care, potrivit art.135 alin.(1) din Codul penal, nu răspund penal.

36. La **pct.37**, este de analizat dacă eliminarea posibilității procurorului de a dispune, în situații urgente, obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate se impune pentru mai buna desfășurare a procesului penal. În acest context, precizăm că, potrivit tezei finale a art.146¹ alin.(5), care ar urma să fie abrogat, în această situație sunt aplicabile, în mod

corespunzător, dispozițiile art.141 referitoare la confirmarea măsurii de către judecătorul de drepturi și libertăți.

37. Referitor la soluțiile legislative preconizate la **pct.38 și 39**, semnalăm că reglementarea propusă nu este compeltă, întrucât proiectul nu cuprinde norme prin care să se stabilească procedura prin care judecătorul de drepturi și libertăți acordă încuviințarea prealabilă pentru ca procurorul să poată solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare.

38. Semnalăm că norma propusă la **pct.40** pentru art.159 alin.(8¹) nu este suficient de clară, întrucât nu rezultă cine și cui ar trebui să „indice” obiectele sau persoanele căutate, pentru ca organul judiciar să poată efectua percheziția. În situația în care se are în vedere dezvoltarea dispoziției cuprinse în alin.(8), textul trebuie să cuprindă o trimitere expresă la respectiva normă.

Pe de altă parte, la teza a treia, este necesară indicarea subiectului la care se referă sintagma „precum și continuarea percheziției fără a fi solicitate sau dacă au fost predate”.

Totodată, pentru o mai bună sistematizare a normelor, prevederile referitoare la cuprinsul procesului-verbal de percheziție ar trebui introduse la art.161, care se referă în mod expres la înscrisul respectiv.

În plus, pentru rigoare redacțională, sintagmele „procesul verbal” și „proces verbal” se vor redacta sub forma „procesul-verbal”, respectiv „proces-verbal”.

39. La **pct.41**, semnalăm că art.159 alin.(8), la care se face trimiterea, nu cuprinde referiri la refuzul predării personelor sau obiectelor, așa cum rezultă din textul propus. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei.

Sub rezerva acestei observații, din considerente de exprimare, propunem ca sintagma „și refuzate a fi predate” să fie reformulată, astfel: „a căror predare a fost refuzată”.

40. La art.162 alin.(4), astfel cum este propus la **pct.42**, pentru asigurarea previzibilității reglementării, textul trebuie să facă trimitere expresă la normele care reglementează modalitatea prin care, cu privire la anumite bunuri se poate obține „ulterior” mandat de percheziție. Observația este valabilă și pentru art.162 alin.(5), astfel cum este

propus la **pct.43**, precum și pentru art.171 alin.(2), astfel cum este propus la **pct.46**.

41. La **pct.43**, în textul propus pentru alin.(6) al art.162, pentru rigoarea exprimării, expresia „potrivit alin.(4)” se va înlocui cu sintagma „astfel cum sunt acestea prevăzute la alin.(4)”.

42. La **pct.44**, întrucât, în forma în vigoare, art.164 este structurat într-un singur alineat, pentru rigoare în redactare, partea dispozitivă se va reda, astfel:

„**44. După alineatul (1) al articolului 164 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:**”.

Referitor la textul propus pentru alin.(2), întrucât în partea introductivă a alin.(1) se prevede că „*percheziția efectuată la o autoritate publică, instituție publică sau la alte persoane juridice de drept public se efectuează potrivit prevederilor prezentei secțiuni*”, intervenția preconizată, care prevede că dispozițiile art.154 – 163 se aplică în mod corespunzător, apare ca superfluă.

43. La **pct.45**, în textul propus pentru art.168 alin.(15¹) teza întâi, pentru utilizarea limbajului juridic consacrat, propunem eliminarea expresiei „în acea cauză” și înlocuirea expresiei „în baza alin.(9)” cu sintagma „în **temeiul** alin.(9)”.

44. La **pct.46**, pentru unitate redacțională cu ansamblul Codului de procedură penală, textul propus pentru art.171¹ trebuie să cuprindă și o denumire marginală, care să exprime sintetic obiectul de reglementare.

La alin.(2), pentru predictibilitatea normei, este necesară revederea și reformularea sintagmei „pentru care au fost predate ori ridicate silit sau pentru care ulterior a fost obținut mandat de percheziție sau care au fost ridicate silit în mod legal”, întrucât nu este suficient de clară.

45. La art.172 alin.(9¹), astfel cum este propus la **pct.48**, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, este de analizat dacă expertiza, fie și prin fixarea unui termen urgent, poate fi efectuată suficient de prompt pentru situațiile urgente prevăzute la alin.(9).

Pe de altă parte, pentru rigoarea reglementării, textul trebuie să se refere la efectuarea constatării prevăzute la alin.(9), nu la efectuarea „raportului de constatare”. În plus, ar trebui să se prevadă în mod expres că respectivii experți judiciari trebuie să „existe” pe lista experților autorizați, iar expresia „efectuarea expertizei direct de un

expert judiciar” trebuie reformulată, întrucât din text ar rezulta că există și situații în care expertiza se realizează în mod indirect de către expertul judiciar.

46. La **pct.50**, cu privire la textul propus pentru art.172 alin.(12) teza a doua, pentru claritatea exprimării, apreciem necesară revederea și reformularea sintagmei „atrage eliminarea acestuia din cauză”.

47. La **pct.55**, în textul propus pentru art.213 alin.(2), teza a doua, pentru corelarea cu teza întâi, expresia „Contestația formulată de inculpat”, din debutul normei, se va înlocui cu sintagma „Plângerea împotriva ordonanței procurorului”.

Totodată, propunem reanalizarea textului propus pentru teza a treia, având în vedere utilizarea improprie a expresiei „termen de decădere”, întrucât norma se referă la un termenul de soluționare a unei plângeri, iar nu la termenul în care poate fi exercitat un drept de către titularul acestuia, sub sancțiunea stingerii respectivului drept.

48. La **pct.53**, având în vedere că art.181¹ se referă la raportul de constatare, este de analizat în ce măsură ar putea fi aplicate în mod corespunzător dispozițiile referitoare la efectuarea expertizei.

49. La **pct.59**, fără a ne pronunța asupra soluției legislative privind instiuirea posibilității luării măsurii arestării preventive a inculpatului numai pentru anumite infracțiuni, expres prevăzute de norma propusă, urmând ca, în cazul celorlalte infracțiuni, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare, să poată fi luată doar măsura arestului la domiciliu, apreciem că s-ar impune reanalizarea listei respectivelor infracțiuni. Avem în vedere faptul că art.223 alin.(2), astfel cum este propus în proiect nu prevede posibilitatea luării măsurii arestării preventive pentru o serie de infracțiuni similare celor prevăzute de text, cum ar fi infracțiunile contra persoanei pentru care legea prevede pedeapsa de 5 ani sau mai mare - sclavie, proxenetism, agresiune sexuală, actul sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor. Potrivit proiectului, pentru toate aceste categorii de infracțiuni nu se va mai putea lua decât măsura arestului la domiciliu, nu și măsura arestării preventive. Propunem, de aceea, reanalizarea normelor sub acest aspect.

Pe de altă parte, în ceea ce privește infracțiunile prevăzute de norma propusă pentru art.223 alin.(2), ținând seama de cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr.553/2015, prin care a constatat neconstituționalitatea sintagmei „trafic de stupefiante” din cuprinsul dispozițiilor art.223 alin.(2) din Codul de procedură penală, precum și

faptul că nici noțiunea „trafic de arme” nu este definită de legea penală, este necesară reformularea corespunzătoare a celor două sintagme. În acest context, textul ar trebui să se refere, similar normei în vigoare, la infracțiunile de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, precum și la infracțiunile privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați.

50. La **pct.61**, în textul propus pentru art.226 alin.(1¹), apreciem că textul „justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice” ar trebui reanalizat și reformulat, astfel încât să respecte normele de tehnică legislativă referitoare la limbajul și stilul juridic specific normativ.

51. La **pct.64**, în textul propus pentru art.249 alin.(4), pentru respectarea exigențelor normative, sugerăm ca expresia „durata totală” din cadrul tezei a treia să fie revăzută și reformulată, ea prezentând un caracter echivoc, deoarece nu se deduce care faze ale procesului penal sunt avute în vedere pentru aprecierea respectivei durate.

Referitor la textul propus pentru art.249 alin.(5), pentru un spor de rigoare în reglementare, precum și pentru corelare cu prevederile art.111 alin.(4) și (5) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, propunem ca sintagma „stabilirii valorii bunurilor în baza grilelor utilizate de Camera Notarilor Publici” să fie înlocuită cu formularea „stabilirii valorii bunurilor **imobile în funcție de studiile de piață realizate de camerele notarilor publici**”.

52. La **pct.65**, referitor la textul propus pentru art.250 alin.(6), este necesară reanalizarea soluției legislative preconizate, în ceea ce privește reglementarea căii de atac „împotriva măsurii asigurătorii... luate de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată”, având în vedere că art. 250¹ reglementează această cale de atac. Menționăm că art.250¹ a fost introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2016, așa cum se prevede în preambulul acesteia, ca urmare a necesității reglementării unei căi de atac, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr.24/2016 prin care s-a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.250 alin.(6) din Codul de procedură penală care nu permite și contestarea luării măsurii asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată este neconstituțională.

53. La **pct.68**, în textul propus pentru art.265 alin.(2), pentru o exprimare mai adecvată, expresiile „infracțiunile la care face referire art.223 alin.(2)” și „există una din situațiile enumerate la art.223 alin.(1)” se vor reda sub forma „infracțiunile **prevăzute** la art.223 alin.(2)”, respectiv „există una **dintre** situațiile **prevăzute** la art.223 alin.(1)”.

54. La **pct.69**, potrivit Expunerii de motive, intervenția legislativă asupra art.267 alin.(2) are ca scop asigurarea respectării principiului egalității de arme între acuzare și apărare. Astfel, se apreciază că, „pentru a se putea apăra de cele rezultate din accesarea acelor baze de date, să poată fi utilizate numai baze de date care sunt accesibile și părților, avocaților ori experților parte”. Precizăm însă că textul are în vedere datele necesare comunicării actelor de procedură și a punerii în executare a mandatelor de aducere, date față de care nu se înțelege ce apărări ar putea fi realizate. Sugerăm, de aceea, reanalizarea textului sub acest aspect.

55. La **pct.70 și 71**, semnalăm că normele propuse pentru lit.b) și b¹) ale art.281 alin.(1) instituie reglementări paralele în ceea ce privește referirea la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, astfel încât pct.71 trebuie eliminat. Pe cale de consecință, punctele subsecvente trebuie renumerotate.

56. La actualul **pct.73** este necesară reanalizarea textului propus, întrucât aceasta este identic cu norma aflată în prezent în vigoare.

57. La actualul **pct.74**, semnalăm că norma propusă pentru art.290 alin.(1¹) nu se integrează tematic în obiectul de reglementare al Codului de procedură penală, fiind necesar ca, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă privind unicitatea reglementării în materie, aceasta să fie prevăzută în cuprinsul Legii nr.682/2002 privind protecția martorilor.

Pe de altă parte, norma propusă pentru alin.(1²) prezintă legătură tematică cu dispozițiile art.103 din Codul de procedură penală, care stabilește regulile privind aprecierea probelor, astfel încât ar trebui prevăzută în cuprinsul respectivei norme.

Sub rezerva acestor observații, pentru corectitudinea exprimării, precizăm că expresia „maxim 6 luni” trebuie redactată sub forma „**maximum** 6 luni”. Totodată, la alin.(1²), pentru realizarea acordului gramatical, este necesar ca sintagma „dacă acestea nu sunt însoțite” să fie redată sub forma „**dacă aceasta nu este însoțită**”.

58. La **pct.75**, semnalăm că din norma propusă pentru art.305 alin.(1) rezultă că, prin excepție de la dispozițiile alin.(3), în cazul în care în actul de sesizare este indicat numele persoanei care se presupune a fi săvârșit infracțiunea, aceasta dobândește și calitatea de suspect, întrucât, potrivit textului, organul de urmărire penală este obligat să înceapă urmărirea penală „cu privire la faptă și făptuitori”. Această soluție legislativă nu este însă corelată cu norma propusă la actualul pct.77 pentru art.307 alin.(2), care se referă la o condiție suplimentară, aceea ca față de persoana care dobândește calitatea de suspect să existe **bănuiala rezonabilă** că a săvârșit fapta prevăzută de legea penală. Este necesară, de aceea, corelarea normelor.

59. La art.305 alin.(1¹), astfel cum este propus la actualul **pct.76**, este de analizat dacă instituirea termenului de un an este compatibilă cu situațiile care pot apărea în practică în ceea ce privește identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

Sub rezerva acestei observații, la textul propus pentru art.305 alin.(1¹), pentru corectitudine, claritate și predictibilitate, recomandăm revederea și reformularea sintagmei „În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la alin.(1)”, astfel încât să nu se înțeleagă că în cadrul normei de la alin. (1) sunt reglementate mai multe situații.

60. La actualul **pct.77**, pentru rigoarea reglementării, în textul propus pentru art.307 alin.(2), după expresia „bănuiala rezonabilă” trebuie să fie inserată sintagma „că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală”, observație valabilă și pentru alin.(3).

La alin.(3), din considerente de ordin gramatical, sintagma „este dispărut” se va reda sub forma „este dispărută”.

61. La actualul **pct.79**, este de analizat dacă, pentru asigurarea unei reglementări complete, textul propus pentru art.335 alin.(1) nu ar trebui să prevadă, similar normei în vigoare în prezent, și situația în care procurorul ierarhic superior constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea.

În ceea ce privește teza a treia a normei, după termenul „Redeschiderea” trebuie inserată sintagma „urmăririi penale”.

62. La actualul **pct.81**, semnalăm că, potrivit modificării propuse, denumirea marginală a art.340 ar urma să fie identică cu cea a art.339. Este necesară, de aceea, reformularea acesteia.

La art.340 alin.(1), semnalăm că textul se referă la situația respingerii plângerii, conform art.339, „prin rechizitoriu”, deși art.339 alin.(5) prevede că plângerile se soluționează prin ordonanță. În acest

context, trebuie reanalizată și norma propusă pentru alin.(5), referitoare la data „rechizitoriului atacat”.

La textul propus pentru alin.(3), pentru corectitudinea exprimării, sintagma „indicarea motivelor plângerii” se va înlocui cu sintagma „**precum și** indicarea motivelor plângerii”.

63. La actualul **pct.82**, semnalăm că, urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.23/2016, prin care a fost constatată neconstituționalitatea art.318 din Codul de procedură penală, care reglementa renunțarea la urmărirea penală de către procuror, fără ca aceasta să fie supusă controlului și încuviințării instanței de judecată, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2016 acest articol a fost modificat, în sensul reglementării procedurii renunțării la urmărirea penală. Astfel, în prezent, renunțarea la urmărire penală se dispune de către procuror, se verifică de procurorul ierarhic superior și se transmite spre confirmare judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, care hotărăște prin încheiere definitivă.

În aceste condiții, norma propusă pentru art.341 alin.(6) lit.c), care prevede posibilitatea atacării cu plângere a soluției de renunțare la urmărirea penală trebuie reanalizată în raport cu dispozițiile art.318, **rămase nemodificate**. Observația este valabilă și pentru norma propusă la actualul **pct.84** pentru art.341 alin.(7) pct.2 lit.d).

64. La actualele **pct.83 și 84**, având în vedere că se propune modificarea a două litere ale aceluiași punct și ale aceluiași alineat al art.341, pentru fluenta textului, propunem comasarea acestora într-un singur punct, marcat ca corespunzător, cu următoarea parte dispozitivă:

„La articolul 341alineatul (7) punctul 2, literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

În continuare se vor reda textele celor două alineate, urmând ca actualele părțile dispozitive ale pct.83 și 84 să se elimine, iar punctele subsecvente să se renumereze.

65. La actualul **pct.87**, întrucât prin soluția preconizată se modifică numai lit.a) a alin.(3) al art.346, pentru rigoare normativă, este necesară eliminarea părții introductive a alin.(3).

66. La actualul **pct.88**, referitor la norma propusă pentru art.346 alin.(3) lit.d), semnalăm că dispoziția referitoare la „discrepanța dintre probele administrate în apărare cu cele în acuzare” nu este suficient de clară, mai ales că art.5, la care se face trimiterea, nu are în vedere

stabilirea unui raport între cele două tipuri de probe. Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a textului.

67. La actualul **pct.92**, precizăm că, asupra constituționalității art.352 alin.(11) și (12) Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr.21/2018, și nu prin Decizia nr.21/2017, așa cum se precizează în Expunerea de motive.

Pe de altă parte, menționăm că soluția legislativă propusă prin proiect nu are în vedere în totalitate cele reținute de Curtea Constituțională, întrucât prevede posibilitatea organului de urmărire penală sau a judecătorului de a decide cu privire la gradul de clasificare al anumitor informații, în lipsa unei eventuale modificări exprese a Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, care stabilește autoritățile competente în acest domeniu. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse și reformularea acesteia în acord cu Decizia Curții Constituționale.

Sub rezerva observației de mai sus, în textul prevăzut pentru alin.(11) al art.352, pentru utilizarea unei terminologii unitare, în locul sintagmei „participanții procesuali” trebuie utilizată expresia „participanții în procesul penal”.

68. La actualul **pct.93**, semnalăm că redactarea propusă pentru art.375 alin.(4) exclude din categoria probelor, fără nicio condiționare, declarațiile date de inculpatul care recunoaște învinuirea, astfel încât acestea nu ar putea fi utilizate nici în cazul în care s-ar corobora cu alte probe administrate în cauză. Precizăm că norma propusă nu este corelată cu cele menționate în Expunerea de motive, în care se precizează că „prin introducerea alin.(4) la art.375 se propune precizarea expresă în cuprinsul textului codului de procedură penală a împrejurării că declarațiile unui singur martor nu pot constitui temei exclusiv de condamnare”. Este necesară, de aceea, reanalizarea textului, sub acest aspect.

69. La actualul **pct.94**, semnalăm că norma propusă pentru teza a doua a art.392 alin.(1) are în vedere numai situația în care unul dintre membrii completului nu mai este judecător al instanței respective, deși imposibilitatea de a participa la deliberare poate interveni și în alte situații, în care membrul completului este încă judecător al respectivei instanțe. Sugerăm reanalizarea normei sub acest aspect.

Pe de altă parte, este de analizat dacă norma nu ar trebui prevăzută în cuprinsul art.395 - Reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor - de care se leagă tematic.

70. La actualul **pct.96**, la textul propus pentru alin.(1) al art.406, pentru rigoarea exprimării, sugerăm ca formularea „urmând ca în cazuri temeinic motivate, acest termen să fie prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult 2 ori” să se înlocuiască cu sintagma „acest termen putând fi prelungit cu 30 de zile, pentru motive întemeiate, de cel mult două ori”.

Pe de altă parte, este necesară reanalizarea și corelarea normelor propuse pentru alin.(2) și (4) ale art.406, având în vedere că administrarea probelor, la care se referă alin.(2), se realizează în cadrul cercetării judecătorești, iar dezbaterile, la care se referă alin.(3), se desfășoară după terminarea cercetării judecătorești.

În plus, la alin.(4), pentru corectitudine gramaticală, expresia „împiedicarea vreunuia” se va reda sub forma „împiedicare a vreunuia”.

71. La actualul **pct.97**, având în vedere că punctul 2 are în structura sa numai două litere, respectiv lit.a) și b), din considerente de tehnică legislativă, partea dispozitivă se va reda, astfel:

„La articolul 421, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda textul prevăzut pentru pct.2.

La textul propus pentru art.421 punctul 2 lit. b), pentru rigoarea exprimării, sintagma „sau e incident” se va reda sub forma „sau este incident”.

72. La actualul **pct.98**, referitor la soluția legislativă cuprinsă în norma propusă pentru art.421 alin.(2), semnalăm că posibilitatea pronunțării unei hotărâri de condamnare de către instanța de apel, ca urmare a atacării unei hotărâri de achitare pronunțate în primă instanță nu este incompatibilă Protocolul nr.7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, ratificat prin Legea nr.30/1994, așa cum reiese din cele menționate în Expunerea de motive, întrucât această excepție este prevăzută în mod expres de art.2 paragraful 2 din respectivul Protocol.

Pe de altă parte, precizăm că, în prezent, potrivit art.420 alin.(5), instanța de apel poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, potrivit art.420 alin.(9), instanța, motivat, poate da o nouă apreciere a probelor, iar potrivit art.421 pct.1 lit.a) teza a doua, instanța de apel este obligată să readministreze declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, astfel încât referirea la punerea persoanei achitate în primă

instanță „în imposibilitatea de a formula probe pentru eliminarea argumentelor care au condus la condamnarea sa”, astfel cum se precizează în Expunerea de motive, nu ar putea constitui un argument pentru transformarea, *ope legis*, a hotărârii de achitare pronunțată de prima instanță în hotărâre definitivă, în situațiile în care nu sunt administrate probe noi care să conducă la desființarea soluției de achitare a primei instanțe pentru infirmarea motivelor pentru care a fost dispusă achitarea, așa cum rezultă din norma propusă la actualul **pct.98** pentru art.421 alin.(2).

Este necesară, de aceea, reanalizarea soluției legislative propuse.

73. La actualul **pct.99**, semnalăm că la lit.f) este prevăzut drept caz de contestație în anulare situația în care judecata în apel a avut loc în lipsa avocatului, indiferent dacă asistența juridică era sau nu obligatorie, soluție legislativă care ar trebui reanalizată.

Pe de altă parte, semnalăm că lit.g), nou introdusă, nu este completă, întrucât stabilește drept caz de contestație în anulare situația în care „asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii”, fără nicio altă circumstanțiere, rezultând că se poate formula contestație în anulare chiar dacă dispozițiile privind asistența juridică a inculpatului au fost respectate, ceea ce este cel puțin discutabil. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei.

74. La actualul **pct.101**, în ceea ce privește reglementarea unor noi cazuri de recurs în casație, care ar putea fi declarat oricând și numai în favoarea condamnatului, prevăzute în cuprinsul normei propuse pentru art.438 alin.(1¹), este de apreciat în ce măsură soluția legislativă propusă este compatibilă cu natura juridică a recursului în casație, astfel cum este configurat prin prevederile art.433, **rămas nemodificat**, potrivit căruia recursul în Casație urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție judecarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile. Menționăm că, în prezent, așa cum s-a subliniat în doctrină², pe calea recursului în casație se urmărește verificarea *legalității hotărârilor judecătorești definitive*, asigurându-se respectarea principiului legalității prevăzut de art.2 din Codul de procedură penală. În ceea ce privește natura juridică a recursului, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție³ s-a reținut că „orice chestiune de fapt

---

² M.Udroiu în M.Udroiu (coordonator), *Codul de procedură penală - Comentarii pe articole*, Ed. C.H.Beck, București, 2015, p.1101

³ Î.C.C.J Secția penală, decizia nr.246/RC, în ședința din 13 octombrie 2014, citată în M.Udroiu, *op.cit*, p.1101

analizată de instanța de fond, respectiv apel, intră în puterea lucrului judecat și excedează cenzura instanței investite cu judecarea recursului în casație”.

Pe de altă parte, în ceea ce privește instituirea cazului de recurs în casație prevăzut în norma propusă pentru art.438 alin.(1²), semnalăm, în primul rând, că textul nu este suficient de precis, întrucât deși pare a se referi la recursul în cauzele cu privire la care s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, partea finală a textului se referă la unele „cauze similare”. Este de apreciat în ce măsură o astfel de reglementare ar putea fi considerată constituțională, atât în ceea ce privește criteriul clarității normelor juridice, cât și în ceea ce privește soluția legislativă propusă, căreia îi pot fi aduse, *mutatis mutandis*, aceleași critici de neconstituționalitate ca și cele reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr.126/2016, prin care a stabilit că este neconstituțională *„soluția legislativă cuprinsă în art.453 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate”*.

Pe de altă parte, la alin.(1⁴) textul ar trebui să se refere la condamnat, nu la inculpat.

75. La actualul **pct.102**, semnalăm că norma propusă pentru art.453 alin.(1) lit.f) instituie o soluție legislativă identică celei prevăzute de Codul de procedură penală anterior modificării art.453 alin.(1) lit.f) prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.18/2016. Precizăm că respectiva soluție legislativă **a fost declarată neconstituțională** prin Decizia Curții Constituționale nr.126/2016, în care s-a reținut că *„o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică”*. Din acest motiv, Curtea a decis că *„soluția legislativă cuprinsă în art.453 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională”*.

Prin urmare, norma propusă prin proiect nu poate fi adoptată.

76. La actualul **pct.103**, semnalăm că norma propusă pentru art.453 alin.(1) lit.h) nu are în vedere faptul că revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului este reglementată în mod distinct în cuprinsul art.465, **rămas nemodificat**.

Este necesară, de aceea, reanalizarea normei sub acest aspect, pentru evitarea instituirii unor reglementări paralele.

77. La actualul **pct.104**, precizăm că, în prezent, alin.(3) al art.453 are ca obiect stabilirea cazurilor de revizuire care pot fi invocate numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, cu precizarea că trimiterea la cazul prevăzut la lit.a) a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr.17/2017. Soluția legislativă propusă prin proiect are însă în vedere instituirea posibilității invocării cauzelor prevăzute la lit.a), f), g) și h) atât în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, cât și în defavoarea persoanei față de care s-a pronunțat achitarea, acoperind astfel toate situațiile care pot apărea. Prin urmare, norma propusă pentru alin.(3) nu pare a-și mai găsi justificarea, astfel încât soluția legislativă propusă ar trebui reanalizată sub acest aspect.

78. La actualul **pct.105**, norma propusă pentru art.457 alin.(1) trebuie completată, în sensul precizării că textul are în vedere situația morții **condamnatului**.

La norma propusă pentru alin.(2) al art.457, semnalăm că textul trebuie să se refere la cererea de **revizuire**, nu la cererea de „revocare”.

Pe de altă parte, în situația în care se mențin cazurile de revizuire prevăzute la art.453 alin.(1) lit.g) și h), propuse la actualul pct.103, este necesar ca art.457 să prevadă modul de calcul al termenului de revizuire și pentru respectivele cazuri.

79. La actualul **pct.107**, este de analizat dacă reglementarea la nivel de lege, în mod general, a situațiilor care constituie privare nelegală de libertate este compatibilă cu dispozițiile art.539 alin.(2), **rămase nemodificate**, potrivit cărora privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei.

În plus, precizăm că, așa cum s-a subliniat în doctrină, privarea nelegală de libertate poate surveni nu numai în cazul măsurilor preventive, dar și în cazul executării pedepsei închisorii sau al altor măsuri prin care persoana este privată de libertate, cum ar fi internarea nevoluntară în vederea efectuării expertizei psihiatrice⁴.

Este necesară, de aceea, reanalizarea normei sub aceste aspecte.

80. La actualul **pct.108** semnalăm că din reglementarea propusă pentru art.587 alin.(2) și (3) exclude posibilitatea procurorului de a ataca hotărârea prin care instanța admite liberarea condiționată. Prin Expunerea de motive, această soluție legislativă nu a fost argumentată corespunzător reținându-se doar formularea eliptică potrivit căruia procurorul „nu poate aprecia dacă cel condamnat sau nu”.

Întrucât instanța de judecată este cea care apreciază asupra îndeplinirii condițiilor pentru acordarea liberării condiționate, soluția legislativă trebuie reanalizată.

81. La **art.II** alin.(1) - (3), semnalăm că referirea la aplicarea dispozițiilor legii în cazul „hotărârilor” pronunțate până la intrarea sa în vigoare trebuie reanalizată și circumstanțiată, pentru a nu se încălca autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești definitive, ținându-se seama și de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, cum ar fi Decizia nr.126/2016.

La alin.(4), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară înlocuirea expresiei „Legii nr.135/2010” cu sintagma „Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală.

82. Având în vedere dispozițiile art.45 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în finalul proiectului se va face mențiunea transpunerii directivelor Uniunii Europene avute în vedere, iar în cazul în care transpunerea este parțială, este necesară precizarea elementelor din respectivele acte care sunt transpuse.

PREȘEDINTELE

dr. Dragomir ILESCU

București

Nr. 381/25.04.2018

⁴ Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă, decizia nr.330 din 27 ianuarie 2012, citată în M. Udrioiu (coordonator), *op.cit.*, p.1384

L. nr. 682/2002

M. Of. nr. 964/28 dec. 2002

Lege privind protecția martorilor

1 republicare cu renumerotare M. Of. nr. 288/18 apr. 2014
Lege privind protecția martorilor

2 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 67/2015 M. Of. nr. 185/18 mar. 2015
Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor

constată că soluția legislativă reglementată de art. 19 ,care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care nu a comis o infracțiune gravă este neconstituțională.

O.U.G. nr. 18/2016

M. Of. nr. 389/23 mai 2016

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

L. nr. 135/2010

M. Of. nr. 486/15 iul. 2010

Lege privind Codul de procedură penală

Decizia Î.C.C.J. nr. 25/2014 - M. Of. nr. 935/22 dec. 2014 (art. 480-485); Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2014 - M. Of. nr. 80/30 ian. 2015 (art. 347, 348); Decizia Î.C.C.J. nr. 3/2015 - M. Of. nr. 150/2 mar. 2015 (art. 431 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2015 - M. Of. nr. 157/5 mar. 2015 (art. 215 alin. (8)); Decizia Î.C.C.J. nr. 2/2015 - M. Of. nr. 159/6 mar. 2015 (art. 465); Decizia Î.C.C.J. nr. 7/2015 - M. Of. nr. 234/6 apr. 2015 (art. 399 alin. (3) lit. d) și alin. (4)); Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2015 - M. Of. nr. 248/10 apr. 2015 (art. 426); Decizia Î.C.C.J. nr. 22/2015 - M. Of. nr. 486/2 iul. 2015 (art. 466 alin. (1)); Decizia Î.C.C.J. nr. 496/2015 - M. Of. nr. 708/22 sep. 2015 (art. 335 alin. (4))

1 promulgată prin **D. nr. 774/2010** **M. Of. nr. 486/15 iul. 2010**

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul de procedură penală

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

modifică, la 1 februarie 2014, art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (3) și (6), art. 10 alin. (3), art. 12 alin. (3), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (1) și (3), art. 20 alin. (6) și (7), art. 21 alin. (1) și (3), art. 24 alin. (2), art. 25 alin. (1), art. 25 alin. (5), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27 alin. (2) și (7), art. 31, art. 36 alin. (1) lit. a) și b), art. 38 alin. (1) lit. d), art. 40 alin. (1), art. 40 alin. (4), art. 43 alin. (3), art. 48 alin. (1), art. 53 lit. e) și f), art. 56 alin. (1) și (3) - (5), art. 58 alin. (3), art. 63 alin. (3) și (4), art. 64 alin. (4), art. 65 alin. (4), art. 67 alin. (4), art. 69 alin. (2), art. 71, art. 72 alin. (1), (5) și (6), art. 73 alin. (3), (4) și (5), art. 74 alin. (1) - (3), art. 75 alin. (2) - (4), art. 76, art. 80 alin. (1), art. 85 alin. (2), art. 86, art. 88 alin. (3) și (4), art. 91 alin. (2) și (3), art. 92 denumirea marginală, art. 92 alin. (1), (6) și (7), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1), (3) și (4), art. 97 alin. (2) lit. e), art. 100 alin. (3), art. 102 alin. (3), art. 103 alin. (3), art. 105 alin. (4), art. 106, art. 107 alin. (1), art. 108 alin. (3), art. 109 alin. (3), art. 110 alin. (1) și (4), art. 116 alin. (3), art. 117 alin. (4), art. 118, art. 121 alin. (6), art. 129 alin. (1) și (3), art. 131 alin. (4), art. 133 alin. (2), denumirea cap. IV din titlul IV al Părții generale, art. 138 alin. (1), (2), (9) - (11) și (13), art. 139 alin. (2) și (4), art. 142 alin. (2), art. 143 alin. (4), art. 144 alin. (3), art. 146 alin. (3), art. 148, art. 149, art. 150, art. 151 alin. (3) lit. c) și alin. (8), art. 152, art. 153, denumirea cap. V din titlul IV al Părții generale, art. 154, denumirea cap. VI din titlul IV al Părții generale, art. 157, art. 158 alin. (2) lit. b) și d), art. 158 alin. (7) lit. i), art. 158 alin. (8), art. 159 alin. (10), art. 159 alin. (14) lit. c), art. 162 alin. (4) și (5), art. 168 denumirea marginală, art. 168 alin. (2), art. 168 alin. (6) lit. f), art. 168 alin. (8), art. 168 alin. (11), art. 168 alin. (12), art. 168 alin. (13) lit. a), art. 170 alin. (1), art. 170 alin. (2), denumirea cap. VII din titlul IV al Părții generale, art. 172, art. 173 alin. (2), art. 178 alin. (4) lit. b), art. 184 alin. (1), (3), (14) și (16), art. 185 alin. (8) lit. e), art. 188 alin. (1) și (2), art. 189 alin. (3), art. 190 alin. (1), (5) și (7) - (10), art. 191 alin. (1), (3) și (4), art. 192 denumirea marginală și alin. (1), art. 193 alin. (2) și (3), art. 194 denumirea marginală, art. 195 denumirea marginală și partea introductivă a alin. (1), art. 196 alin. (3), art. 198 alin. (1) și (2), art. 203 alin. (2) și (5), art. 204 alin. (1), (2), (6), (11) și (12), art. 205 alin. (2), (6) și (10), art. 206 alin. (7), art. 209 alin. (4), art. 210 alin. (2) și (6), art. 212, art. 213, art. 215 alin. (2) lit. d), art. 215 alin. (5) și (7) - (9), art. 216 alin. (2), art. 217, art. 220 alin. (2), art. 221 alin. (2) lit. b) și alin. (7), art. 228, art. 231, art. 238 alin. (2), art. 239 alin. (2), art. 240 alin. (1), art. 241 alin. (1) lit. d), art. 242 alin. (5), (7) și (8), art. 243 alin. (4), art. 249, art. 253, art. 257 alin. (2), (5) și (6), art. 259 alin. (5),

art. 260 alin. (2), art. 261 alin. (4), art. 262 alin. (2), art. 263, art. 266 alin. (1), art. 276 alin. (1) și (3), art. 283 alin. (4) lit. g), art. 283 alin. (4) lit. o), art. 284, art. 286 alin. (4), art. 288 alin. (2), art. 289 alin. (2), art. 291, art. 293 alin. (3) și (4), art. 294 alin. (1) - (3), art. 296 alin. (2) și (3), art. 298 alin. (2), art. 305 alin. (3), art. 306 alin. (1) și (5), art. 308, art. 309 alin. (1), art. 311 alin. (1) și (2), art. 315 alin. (1) și (2), art. 316 alin. (1), art. 318, art. 321 alin. (2), art. 326, art. 328 alin. (1), art. 334 alin. (2), art. 335 alin. (2) - (4), art. 339 alin. (4), art. 341, art. 342, art. 343, art. 344, art. 345, art. 346, art. 347, art. 349, art. 351 alin. (2), art. 352 alin. (7), (8) și (10) - (12), art. 353 denumirea marginală și alin. (1), (2) și (7), art. 356 alin. (4), art. 360 alin. (2), art. 363 alin. (4), art. 366, art. 368 alin. (1), (2) și (4), art. 370 alin. (2) și alin. (4) lit. e), art. 374, art. 375, art. 377, art. 378 alin. (1) și (3) - (5), art. 381 alin. (3), (6), (8), (10) și (12), art. 386 alin. (1), art. 391 alin. (1), art. 395, art. 396 alin. (3), (4) și (8), art. 399 alin. (8) și (9), art. 403 alin. (2) și (3), art. 404 alin. (1) - (3) și (7), art. 407, art. 409 alin. (1) lit. o), art. 412, art. 420 alin. (12), cap. IV din titlul III al Părții speciale devine secțiunea 1 din cap. V titlul III al Părții speciale, secțiunile 1-3 ale cap. V din titlul III al Părții speciale devin secțiunile 2-4 ale cap. V din titlul III al Părții speciale, art. 426, art. 429 alin. (1), art. 434 alin. (2), art. 436 alin. (1) lit. b), art. 438 alin. (1) pct. 1, art. 439 alin. (1), art. 440 alin. (2), art. 441 alin. (1), art. 453 alin. (3) și (4), art. 459 alin. (1), art. 460 alin. (1), art. 465 alin. (3), (4) și (12), art. 466 alin. (1) - (3), art. 468 alin. (1), art. 469, art. 471 alin. (1), art. 473 alin. (1), (2) și (9), cap. VI din titlul III al părții speciale, denumirea secțiunii a 2-a, art. 475, art. 476, art. 477, art. 482 lit. h), art. 485 alin. (1), art. 486, art. 488, art. 491, art. 492, art. 493, art. 494, art. 496, art. 497 alin. (1) și (2), art. 498, art. 502 alin. (1) și (2), art. 503 alin. (2), art. 506 alin. (4), art. 509 alin. (3), art. 511, art. 516 alin. (2), art. 523 alin. (2), art. 524, art. 525, art. 526 alin. (3), art. 528 alin. (2), art. 548 alin. (1), art. 554 alin. (2), art. 555 alin. (1), art. 556 alin. (1), art. 557 denumirea marginală, art. 559, art. 560 alin. (2), art. 562, art. 564, art. 574, art. 576 alin. (2), Partea specială titlul V cap. III denumirea secțiunii I, art. 582, art. 583, art. 585 alin. (1), art. 587 alin. (4), art. 588 alin. (1), (3) și (4), art. 589 alin. (1) lit. a), art. 591 alin. (3), art. 592 alin. (1); introduce alin. (6) la art. 25, lit. c_1) la art. 36 alin. (1), lit. e) - h) la art. 38 alin. (1), lit. d) și e) la art. 39 alin. (1), secțiunea a 6-a după art. 63, alin. (5) și (6) la art. 64, lit. g_1) la art. 81 alin. (1), alin. (2) la art. 81, lit. a_1) la art. 83, lit. g_1) la art. 83, alin. (8) la art. 94, alin. (3) la art. 97, alin. (4)

la art. 108, alin. (9) la art. 140, art. 142_1, alin. (2_1) la art. 143, alin. (16) la art. 168, secțiunea a 3-a după art. 168, alin. (2_1) - (2_5) la art. 170, art. 181_1, alin. (17) la art. 209, alin. (4) la art. 218, alin. (4) la art. 220, alin. (11) la art. 222, alin. (3) la art. 227, alin. (4_1) la art. 230, alin. (1_1) la art. 241, art. 252_1 - 252_4, alin. (8) la art. 257, alin. (7_1) la art. 259, alin. (13) la art. 259, alin. (2_1) și alin. (7) la art. 260, art. 261_1, denumirea marginală la art. 267, lit. d) la art. 275 alin. (1) pct. 2, art. 294_1, alin. (4) la art. 305, alin. (6) și (7) la art. 306, alin. (5) la art. 315, alin. (5) la art. 335, alin. (10) la art. 353, alin. (6) la art. 364, alin. (10) la art. 396, alin. (10) la art. 399, alin. (4) la art. 403, alin. (4_1) la art. 439, alin. (5) la art. 466, art. 474_1, art. 477_1, cap. I_1 după art. 488, cu art. 488_1 - 488_6, lit. d) la art. 501 alin. (1), art. 501_1, cap. IX după art. 549 cu art. 549_1, alin. (6) la art. 553, alin. (1_1) la art. 556, alin. (2_1) la art. 556, alin. (10) la art. 557, art. 581_1 după titlul secțiunii 1 a cap. III al titlului V al Părții speciale, secțiunea 1_1 după art. 582, alin. (5) la art. 599;

abrogă art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (4), art. 26 alin. (4), art. 102 alin. (5), art. 111 alin. (2) lit. g), art. 116 alin. (5), art. 124 alin. (6) și (7), art. 129 alin. (2), art. 155, art. 170 alin. (3), art. 174 alin. (3), art. 210 alin. (4), art. 215 alin. (10) - (15), art. 241 alin. (1) lit. e) - g), art. 261 alin. (6), art. 283 alin. (4) lit. j), art. 286 alin. (3), art. 353 alin. (5), art. 361 alin. (1), art. 388 alin. (5), art. 438 alin. (1) pct. 2-6, 9, 10, 13 și 14, art. 480 alin. (3), art. 506 alin. (3) și alin. (5), art. 512, art. 523 alin. (1) lit. e), art. 590 alin. (3)

3 modificări prin O.U.G. nr. 3/2014 M. Of. nr. 98/7 feb. 2014
Ordonanță de urgență pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative
aprobată cu modificări prin L. nr. 58/2016 M. Of. nr. 285/14 apr. 2016

modifică art. 56 alin. (3) lit. b), art. 206 alin. (1) și (2), art. 309 alin. (1), art. 474_1, art. 477_1;
introduce alin. (6) la art. 56, cap. III_1 cu art. 425_1

4 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 599/2014 M. Of. nr. 886/5 dec. 2014
Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f) și art. 341 alin. (5)-(8) din Codul de procedură penală

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și constată că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională.

5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014
Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (4), art. 345, art. 346 alin. (1) și art. 347 din Codul de procedură penală

admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 347 alin. (3) raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și art. 346 alin. (1) sunt neconstituționale

- 6 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014 *admite excepția de neconstituționalitate și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1), potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, este neconstituțională*
- 7 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 641/2014 M. Of. nr. 887/5 dec. 2014 *dispozițiile art. 344 alin. (4) sunt neconstituționale*
- 8 **modificări prin** O.U.G. nr. 82/2014 M. Of. nr. 911/15 dec. 2014 *modifică art. 216 alin. (3); introduce alin. (7) la art. 207, alin. (5) la art. 208, art. 215_1*
- Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
aprobată cu modificări prin L. nr. 75/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016
- 9 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 712/2014 M. Of. nr. 33/15 ian. 2015 *art. 211-217*
- Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211-217 din Codul de procedură penală
- 10 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 663/2014 M. Of. nr. 52/22 ian. 2015 *constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (10) potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” este neconstituțională*
- Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 339-348 din Codul de procedură penală
- 11 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 76/2015 M. Of. nr. 174/13 mar. 2015 *constată că soluția legislativă de excludere a procurorului de la dezbaterile contradictorii a probelor cuprinsă în art. 374 alin. (7) teza a doua este neconstituțională*
- Decizia nr. 76 din 26 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală
- 12 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *art. 549_1 alin. (2)*
- Decizia nr. 166 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54, art. 344 alin. (3) și (4), art. 346 alin. (3) și (7), art. 347 și art. 549_1 din Codul de procedură penală
- 13 **modificări prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *suspendă pentru 45 zile dispozițiile art. 549_1 alin. (2) (termenul se împlinește la 4 iunie 2015) după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție*
- Decizia nr. 166 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54, art. 344 alin. (3) și (4), art. 346 alin. (3) și (7), art. 347 și art. 549_1 din Codul de procedură penală
- 14 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *și constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 549_1 alin. (5), potrivit căreia instanța ierarhic superioară ori completul competent se pronunță „fără participarea procurorului și a persoanelor prevăzute la alin. (2)” este neconstituțională*
- Decizia nr. 166 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54, art. 344 alin. (3) și (4), art. 346 alin. (3) și (7), art. 347 și art. 549_1 din Codul de procedură penală

- 15 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 166/2015 M. Of. nr. 264/21 apr. 2015 *constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 549_1 alin. (3), potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „în camera de consiliu, fără participarea procurorului ori a persoanelor prevăzute la alin. (2)” este neconstituțională*
- 16 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 336/2015 M. Of. nr. 342/19 mai 2015 *dispozițiile art. 235 alin. (1) sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1)*
- 17 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 235/2015 M. Of. nr. 364/26 mai 2015 *dispozițiile art. 488 precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond, sunt neconstituționale*
- 18 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 361/2015 M. Of. nr. 419/12 iun. 2015 *art. 222*
- 19 **modificări prin** D.C.C. nr. 361/2015 M. Of. nr. 419/12 iun. 2015 *suspendă pentru 45 zile dispozițiile art. 222 (termenul se împlinește la 26 iulie 2015) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
- 20 **modificări prin** O.U.G. nr. 24/2015 M. Of. nr. 473/30 iun. 2015 *modifică art. 207 alin. (6), art. 208 alin. (4), art. 222*
- aprobată cu modificări prin L. nr. 116/2016 M. Of. nr. 418/2 iun. 2016
- 21 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 423/2015 M. Of. nr. 538/20 iul. 2015 *dispozițiile art. 488_4 alin. (5) și constată că soluția legislativă potrivit căreia contestația privind durata procesului penal se soluționează „fără participarea părților și a procurorului” este neconstituțională*
- 22 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 506/2015 M. Of. nr. 539/20 iul. 2015 *art. 459 alin. (2) și constată că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților” este neconstituțională*
- 23 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 542/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 431 alin. (1) (soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a contestației în anulare se examinează de către instanță „fără citarea părților”)*

- 24 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 552/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 3 alin. (3) teza a doua (soluția legislativă conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată)*
 Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua, art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)-(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)-(7), art. 347 alin. (1) și (2) și art. 348 din Codul de procedură penală
- 25 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 553/2015 M. Of. nr. 707/21 sep. 2015 *art. 223 alin. (2) (cu referire la sintagma "trafic de stupefiante")*
 Decizia nr. 553 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 26 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 496/2015 M. Of. nr. 708/22 sep. 2015 *art. 335 alin. (4) și constată că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului” este neconstituțională*
 Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală
- 27 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 631/2015 M. Of. nr. 831/6 nov. 2015 *soluția legislativă cuprinsă în art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală potrivit căreia numai „procurorul și inculpatul” pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin. (3)–(5)*
 Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 344 alin. (2) și (3), art. 345 alin. (3), art. 346 alin. (2) și art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 28 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 591/2015 M. Of. nr. 861/19 nov. 2015 *art. 440 alin. (2) (sintagma „dacă cererea este vădit nefondată”)*
 Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală
- 29 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 740/2015 M. Of. nr. 927/15 dec. 2015 *art. 222 alin. (10)*
 Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală
- 30 **modificări prin** D.C.C. nr. 740/2015 M. Of. nr. 927/15 dec. 2015 *suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 222 alin. (10) (termenul se împlinește la 29 ianuarie 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
 Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală
- 31 **modificări prin** L. nr. 318/2015 M. Of. nr. 961/24 dec. 2015 *modifică art. 252 alin. (8), art. 252_1 alin. (4); abrogă art. 252_1 alin. (5)*
 Lege pentru înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 32 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 733/2015 M. Of. nr. 59/27 ian. 2016 *art. 341 alin. (6) lit. c) și art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d)*
 Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală

- 33 modificări prin D.C.C. nr. 733/2015 M. Of. nr. 59/27 ian. 2016
Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală
suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) (termenul se împlinește la 12 martie 2016), după care operează prevederile art. 147 din Constituție
- 34 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 126/2016 M. Of. nr. 185/11 mar. 2016
Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. d), art. 452 alin. (1), art. 453 alin. (1) lit. f), precum și ale art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în art. 453 alin. (1) lit. f), care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională
- 35 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 51/2016 M. Of. nr. 190/14 mar. 2016
Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală
sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) este neconstituțională
- 36 modificări prin O.U.G. nr. 6/2016 M. Of. nr. 190/14 mar. 2016
Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal
*modifică art. 57 alin. (2), art. 142 alin. (1) și (2);
introduce alin. (1_1) la art. 142*
- 37 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 23/2016 M. Of. nr. 240/31 mar. 2016
Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură penală
art. 318
- 38 modificări prin D.C.C. nr. 23/2016 M. Of. nr. 240/31 mar. 2016
Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură penală
suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 318 (termenul se împlinește la data de 15 mai 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție
- 39 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 24/2016 M. Of. nr. 276/12 apr. 2016
Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (6) din Codul de procedură penală
art. 250 alin. (6) - soluția legislativă care nu permite și contestarea luării măsurii asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată
- 40 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 44/2016 M. Of. nr. 305/21 apr. 2016
Decizia nr. 44 din 16 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură penală și ale art. 125 alin. (3) din Codul penal
art. 399 alin. (3) lit. d) în măsura în care se referă numai la măsurile educative neprivative de libertate *nu este cazul*
- 41 modificări prin L. nr. 75/2016 M. Of. nr. 334/29 apr. 2016
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
*modifică art. 138 alin. (1) lit. j), art. 152 denumirea marginală și alin. (1), art. 205 alin. (1), art. 216 alin. (3), art. 344 alin. (2)-(4), art. 345, art. 346 alin. (1) și (2), art. 347 alin. (1) și (3), art. 348 alin. (2), art. 367 alin. (8), art. 440 alin. (1) și (2), art. 476 alin. (2), art. 524;
introduce alin. (7_1) la art. 154, alin. (7) la art. 207, alin. (5) la art. 208, art. 215_1, alin. (4_1) și (4_2) la art. 346, alin. (4) la art. 347, lit. b_1) la alin. (1) al art. 523*

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea

modifică art. 3 alin. (3), art. 25 alin. (5), art. 36 alin. (1) lit. a), art. 45 alin. (1), art. 56 alin. (3) lit. b), art. 59 alin. (1), art. 68 alin. (8) și (9), art. 68 alin. (10), art. 72 alin. (1), art. 75 alin. (3), art. 81 alin. (1) lit. g_1), art. 90 lit. c), art. 111 alin. (5), art. 113, art. 124 alin. (5), art. 138 alin. (12) și (13), art. 139 alin. (2), art. 142 alin. (2), art. 144 alin. (1) și denumirea marginală, art. 147 alin. (9), art. 148 alin. (1) lit. a), art. 148 alin. (9), art. 150 alin. (1) lit. a), art. 151 alin. (1), (3) și (5), art. 153 alin. (1), art. 172 alin. (12), art. 174 alin. (2), art. 190 alin. (5), art. 204 alin. (7), art. 205 alin. (7), art. 209 alin. (7), art. 213 alin. (6), art. 215 alin. (5), (8) și (9), art. 219 alin. (9), art. 223 alin. (2), art. 230 alin. (5), art. 235 alin. (3) și (4), art. 238 alin. (1), art. 241 alin. (1) lit. a) și b), art. 241 alin. (1_1), art. 242 alin. (5), art. 243 alin. (2), art. 251, art. 259 alin. (7), art. 274 alin. (1) și (2), art. 275 alin. (1) pct. 3 lit. a), art. 275 alin. (6), art. 283 alin. (4) lit. o), art. 283 alin. (4) lit. q), art. 294_1, art. 305 alin. (1) - (3), art. 308, art. 311 alin. (2), art. 314 alin. (1) lit. b), art. 315 alin. (2) lit. e), art. 315 alin. (5), art. 318, art. 319 alin. (1), art. 335 alin. (3) și (4), art. 335 alin. (5), art. 339 alin. (1), (2) și (4), art. 340 alin. (1), art. 341 alin. (2) și (5), art. 341 alin. (8) - (10), art. 364 alin. (1), (4) și (6), art. 368 alin. (4), art. 374 alin. (4) și (7), art. 396 alin. (5) și (10), art. 399 alin. (3) lit. a) și d), art. 399 alin. (4), (9) și (10), art. 404 alin. (6), art. 407 alin. (1), art. 409 alin. (1) lit. e), art. 410 alin. (2), art. 421 pct. 2 lit. a) și b), art. 424 alin. (2), art. 426 lit. c)-h), art. 428, art. 431 alin. (1), art. 434 alin. (2) lit. a) și c), art. 453 alin. (1) lit. f), art. 459 alin. (2), art. 467 alin. (1), art. 478 alin. (6), art. 479, art. 480 alin. (1), art. 484, art. 485 alin. (1), art. 488 alin. (1) - (3), art. 488 alin. (4) lit. b), art. 488_4 alin. (5), art. 549_1, denumirea secțiunii 1 a titlului V cap. III, art. 581_1 alin. (2);

introduce alin. (9_1) la art. 68, lit. g_2) la art. 81 alin. (1), alin. (6) - (10) la art. 111, art. 146_1, alin. (2_1) la art. 151, art. 168_1, alin. (3) - (5) la art. 171, alin. (2_1) la art. 174, art. 208_1, alin. (6_1) la art. 213, alin. (8_1) la art. 215, alin. (4_1) și (4_2) la art. 242, alin. (13) la art. 246, alin. (14) la art. 248, alin. (5_1) la art. 250, art. 250_1, alin. (7) la art. 275, lit. o_1) la art. 283 alin. (4), lit. d_1) la art. 286 alin. (2), alin. (11) la art. 289, alin. (4_1) la art. 335, alin. (6) la art. 335, alin. (3) - (5) la art. 340, alin. (5_1) la art. 341, alin. (7_1) la art. 341, alin. (6) la art. 369, alin. (1_1) și (1_2) la art. 375, alin. (4) la art. 480, alin. (4) la art. 532, alin. (2_1) la art. 597, art. 601_1;

abrogă art. 170 alin. (4) - (6), art. 227 alin. (3), art. 228 alin. (1), art. 470, art. 477 alin. (4)

- 43 modificări prin L. nr. 116/2016 M. Of. nr. 418/2 iun. 2016 modifică art. 222 alin. (10)
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2015 pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 44 completat prin L. nr. 151/2016 M. Of. nr. 545/20 iul. 2016 introduce alin. (6_1) la art. 404
Lege privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
- 45 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 501/2016 M. Of. nr. 733/21 sep. 2016 art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i)
Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală Nu est cazul
- 46 modificări prin D.C.C. nr. 501/2016 M. Of. nr. 733/21 sep. 2016 suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) (termenul se împlinește la 5 nov. 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție Nu est cazul
- 47 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 432/2016 M. Of. nr. 841/24 oct. 2016 art. 436 alin. (2), art. 439 alin. (4_1) teza întâi și art. 440 alin. (2) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării cererii de recurs prin avocat Nu est cazul
- 48 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 540/2016 M. Of. nr. 841/24 oct. 2016 soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 434 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude atacarea cu recurs în casație a deciziilor pronunțate de înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță de apel Nu est cazul
- 49 modificări prin O.U.G. nr. 70/2016 M. Of. nr. 866/31 oct. 2016 modifică art. 434 alin. (1), art. 437 alin. (1) lit. a) și d), art. 439 alin. (4_1), art. 440 alin. (2);
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară
introduce alin. (6) la art. 439, alin. (5) la art. 440;
abrogă art. 436 alin. (2)
- 50 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 614/2016 M. Of. nr. 962/28 nov. 2016 art. 215_1 alin. (2) (în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură penală) Nu est cazul

- 51 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 586/2016 M. Of. nr. 1001/13 dec. 2016 *art. 25 alin. (5) cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală*
- Decizia nr. 586 din 13 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. f) din același act normativ
- 52 **modificări prin** O.U.G. nr. 13/2017 M. Of. nr. 92/1 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5), art. 215_1 alin. (2); introduce alin. (3) la art. 290 și alin. (1_1) la art. 557*
- Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- respinsă prin L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 53 **modificări prin** O.U.G. nr. 14/2017 M. Of. nr. 101/5 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5) și art. 215_1 alin. (2); abrogă art. 290 alin. (3) și art. 557 alin. (1_1)*
- Ordonanță de urgență privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- aprobată cu modificări prin L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017
- 54 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 625/2016 M. Of. nr. 107/7 feb. 2017 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 70 din Codul de procedură penală, care stabilește că asupra cererii de recuzarea procurorului formulată în faza de judecată, în faza camerei preliminare sau în fața judecătorului de drepturi și libertăți se pronunță procurorul ierarhic superior este neconstituțională*
- Decizia nr. 625 din 26 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 și art. 70 din Codul de procedură penală
- 55 **modificări prin** L. nr. 8/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *respinge O.U.G. nr. 13/2017*
- Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 56 **modificări prin** L. nr. 9/2017 M. Of. nr. 144/24 feb. 2017 *modifică art. 25 alin. (5) și art. 215_1 alin. (2)*
- Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală
- 57 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 704/2016 M. Of. nr. 158/2 mar. 2017 *art. 238 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală în varianta anterioară modificării prin art. II pct. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016*
- Decizia nr. 704 din 29 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 231 alin. (7) și art. 238 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală, în varianta anterioară modificării prin art. II pct. 54 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016
- 58 **modificări prin** D.C.C. nr. 22/2017 M. Of. nr. 159/3 mar. 2017 *suspendă pentru 45 de zile prevederile art. 220 alin. (1) (termenul se împlinește la 17 aprilie 2017), după care operează prevederile art. 147 din Constituție*
- Decizia nr. 22 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (1) din Codul de procedură penală

NU ESTE
CAZ

AA

NU ESTE
CAZ

A

- 59 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 22/2017 M. Of. nr. 159/3 mar. 2017 art. 220 alin. (1)
Decizia nr. 22 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 60 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 17/2017 M. Of. nr. 261/13 apr. 2017 *dispozițiile art. 213 alin. (2) sunt constituționale în măsura în care soluționarea plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 204 alin. (4) din Codul de procedură penală.*
DA Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) și art. 215_1 alin. (6) din Codul de procedură penală
- 61 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 90/2017 M. Of. nr. 291/25 apr. 2017 *art. 311 alin.(3) - soluția legislativă care exclude obligația informării suspectului/inculpatului despre schimbarea încadrării juridice*
DA Decizia nr. 90 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (3) din Codul de procedură penală
- 62 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 18/2017 M. Of. nr. 312/2 mai 2017 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 347 alin. (1) în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art. 346 alin. (2), este neconstituțională*
✓ Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (1) din Codul de procedură penală *NU este cazul*
- 63 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017 *art. 453 alin. (4) teza întâi care exclude posibilitatea revizuirii hotărârii de achitare pentru cazul prevăzut la alin. (1) lit. a)*
DA Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 64 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017 *art. 453 alin. (3) cu privire la cazul de revizuire prevăzut la alin. (1) lit. a)*
DA Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 65 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 2/2017 M. Of. nr. 324/5 mai 2017 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 457 alin. (2) care exclude cazul de revizuire prevăzut la art. 453 alin. (1) lit. a)*
DA Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (3) și (4) teza întâi și ale art. 457 alin. (2) din Codul de procedură penală
- 66 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 257/2017 M. Of. nr. 472/22 iun. 2017 *sintagma „în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)” din cuprinsul art. 21 alin.(1)*
A Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală
- 67 **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 244/2017 M. Of. nr. 529/6 iul. 2017 *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat*
F Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de procedură penală

- 68 *DA* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 302/2017 M. Of. nr. 566/17 iul. 2017
Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală
- 69 *A* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 437/2017 M. Of. nr. 763/26 sep. 2017
Decizia nr. 437 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală
art. 348 alin. (2) în ceea ce privește sintagma „sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației”
- 70 *JA* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 562/2017 M. Of. nr. 837/23 oct. 2017
Decizia nr. 562 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul de procedură penală
art. 117 alin. (1) lit. a) și lit. b), în ceea ce privește soluția legislativă care exclude de la dreptul de a refuza să fie audiate în calitate de martor persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți
- 71 *JA* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 651/2017 M. Of. nr. 1000/18 dec. 2017
Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. f) și ale art. 439 alin. (4_1) teza a doua din Codul de procedură penală
art. 434 alin. (2) lit. f)
- 72 *A* modificări prin D.C.C. nr. 651/2017 M. Of. nr. 1000/18 dec. 2017
Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 434 alin. (2) lit. f) și ale art. 439 alin. (4_1) teza a doua din Codul de procedură penală
suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 434 alin. (2) lit. f) - (termenul se împlinește în data de 1 februarie 2018), după care operează prevederile art. 147 din Constituție
- 73 *J* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 554/2017 M. Of. nr. 1013/21 dec. 2017
Decizia nr. 554 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 282 alin. (2) care nu permite invocarea din oficiu a nulității relative
- 74 *A* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 802/2017 M. Of. nr. 116/6 feb. 2018
Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342 și art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală
soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) care nu permite judecătorului de cameră preliminară, în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori excepțiilor ridicate din oficiu, să administreze alte mijloace de probă în afara „oricărui înscrisuri noi prezentate”
- 5 *J* admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 21/2018 M. Of. nr. 175/23 feb. 2018
Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) și alin. (12) din Codul de procedură penală
art. 352 alin. (11) - sintagma „instanța solicită” cu raportare la sintagma „permiterea accesului la cele clasificate de către apărătorul inculpatului”
- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 21/2018 M. Of. nr. 175/23 feb. 2018
Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 352 alin. (11) și alin. (12) din Codul de procedură penală
art. 352 alin. (12) - sintagma „autoritatea emitentă”

77 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 22/2018 M. Of. nr. 177/26 feb. 2018

Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3), art. 345 alin. (3) și art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală

art. 102 alin. (3) - prin sintagma „excluderea probei” se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei

78 modificări prin L. nr. 49/2018 M. Of. nr. 194/2 mar. 2018

Lege privind precursorii de explozivi, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

în cuprinsul art. 139 alin. (2), art. 148 alin. (1) lit. a) și alin. (9), art. 150 alin. (1) lit. a), art. 152 alin. (1) lit. a) și art. 223 alin. (2) expresia „și al materiilor explozive” se înlocuiește cu expresia „al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați”;
în cuprinsul art. 151 alin. (2) lit. a) „expresia materiale explozive” se înlocuiește cu expresia „materiale explozive și precursori de explozivi restricționați”

Prevederile art. 21, 22 și 28-32 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

L. nr. 51/1991

M. Of. nr. 163/7 aug. 1991

Lege privind securitatea națională a României

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 190/18 mar. 2014

Lege privind securitatea națională a României

2 modificări prin

L. nr. 2/2016

M. Of. nr. 27/14 ian. 2016

introduce lit. m) la art. 3

Lege pentru completarea art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind
securitatea națională a României

L. nr. 51/1991

M. Of. nr. 163/7 aug. 1991

Lege privind securitatea națională a României

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 190/18 mar. 2014

Lege privind securitatea națională a României

2 modificări prin

L. nr. 2/2016

M. Of. nr. 27/14 ian. 2016

introduce lit. m) la art. 3

Lege pentru completarea art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind
securitatea națională a României

Lege privind prevenirea și combaterea terorismului

- 1 promulgată prin D. nr. 993/2004 M. Of. nr. 1161/8 dec. 2004
 Decret pentru promulgarea Legii privind prevenirea și combaterea terorismului
- 2 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
la data de 1 februarie 2014, modifică art. 4 pct. 8 și 9, art. 32, art. 33, art. 34, art. 35, art. 36, art. 37, art. 38; introduce art. 33_1, art. 33_2; abrogă art. 39 și 47
- Decizia Î.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014
- 3 modificări prin L. nr. 255/2013 M. Of. nr. 515/14 aug. 2013
 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale
modifică, la 1 februarie 2014, art. 20; abrogă art. 21, art. 22, art. 40 alin. (2), art. 41
- 4 completat prin O.U.G. nr. 78/2016 M. Of. nr. 938/22 nov. 2016
 Ordonanță de urgență pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
introduce art. 35_1
- 5 modificări prin L. nr. 49/2018 M. Of. nr. 194/2 mar. 2018
 Lege privind precursorii de explozivi, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative
modifică art. 32 alin. (1) lit. o)
- Prevederile art. 21, 22 și 28-32 intră în vigoare ia 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

O.U.G. nr. 159/2001

M. Of. nr. 802/14 dec. 2001

Ordonanță de urgență pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism

aprobată prin

L. nr. 466/2002

M. Of. nr. 523/18 iul. 2002

1 aprobată prin L. nr. 466/2002 M. Of. nr. 523/18 iul. 2002

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism

2 modificări prin L. nr. 535/2004 M. Of. nr. 1161/8 dec. 2004 abrogă ordonanța, cu excepția anexei la aceasta

Lege privind prevenirea și combaterea terorismului